

C. W części V. „Klucz powiązań KOB - PKOB”:

1) kod „KOB 128
kodem „KOB 128	PKOB 1130” zastępuje się
PKOB 1130+1274”,
2) kod „KOB 157
kodem „KOB 157	PKOB 1130” zastępuje się
PKOB 1130+1264”,
3) kod „KOB 159
kodem „KOB 159	PKOB 1264” zastępuje się
PKOB 1230+1264”,

4) kod „KOB 743
puje się kodem
„KOB 734

PKOB 2112+2224” zastę-
PKOB 2224”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie
14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

171

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 2002 r.

w sprawie wyodrębnienia akcji stanowiących własność Skarbu Państwa do zasobu majątkowego przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa.

Na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyodrębnia się do zasobu majątkowego Skarbu Państwa przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb

Państwa 1 825 600 akcji zwykłych na okaziciela Mennicy Państwowej S.A. w Warszawie o wartości nominalnej 10 zł każda. Łączna wartość rynkowa akcji ustalana na podstawie średniego kursu giełdowego z 8 ostatnich notowań według stanu na dzień 1 lutego 2002 r. wynosi 56 000 280 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie
14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

172

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 2002 r.

w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się właściwość miejscową delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy — województwa: kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie,
- 2) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku — województwa: pomorskie i zachodniopomorskie,
- 3) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach — województwa: śląskie i opolskie,
- 4) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie — województwa: małopolskie i podkarpackie,

5) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie — województwa: lubelskie i podlaskie,

6) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi — województwa: łódzkie i świętokrzyskie,

7) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu — województwo wielkopolskie,

8) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu — województwa: dolnośląskie i lubuskie,

9) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie — województwo mazowieckie.

§ 2. 1. W zakresie swojej właściwości miejscowej delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwane dalej „delegaturami”:

- 1) sprawują kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów,
- 2) prowadzą badania stanu koncentracji gospodarki oraz zachowań rynkowych przedsiębiorców, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 3) prowadzą postępowania wyjaśniające na podstawie art. 43 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanej dalej „ustawą”, oraz postępowania antymonopolowe, a także wydają w tych sprawach decyzje i postanowienia, jeżeli strony postępowania mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową tej samej delegatury, z zastrzeżeniem § 3—5,
- 4) podejmują czynności wynikające z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a także przepisów dotyczących niedozwolonych postanowień umownych, jeżeli skutki czynów nieuczciwej konkurencji występują wyłącznie lub w przeważającej części na terenie objętym właściwością miejscową delegatury; wytoczenie przez delegaturę odpowiedniego powództwa wymaga uprzedniej zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”,
- 5) występują do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,
- 6) współpracują z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej, organami samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
- 7) udzielają pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej.

2. Delegatura może przeprowadzić badania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, również w odniesieniu do przedsiębiorców mających siedziby na obszarze objętym właściwością miejscową innych delegatur, jeżeli charakter tych badań tego wymaga.

§ 3. 1. Jeżeli strony postępowań w sprawach praktyk ograniczających konkurencję mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę przedsiębiorcy stosującego praktykę ograniczającą konkurencję, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Jeżeli praktyka ograniczająca konkurencję jest związana z działalnością jednostki organizacyjnej przedsiębiorcy, w szczególności oddziału lub zakładu, właściwa jest delegatura ze względu na miejsce położenia tej jednostki organizacyjnej.

3. Jeżeli praktyką ograniczającą konkurencję jest porozumienie, o którym mowa w art. 5 ustawy, lub w razie powstania wątpliwości co do właściwości miejscowej delegatury w przypadku określonym w ust. 1 lub 2, delegaturę właściwą wskazuje Prezes Urzędu.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą przedsiębiorców działających w warunkach monopolu naturalnego (sie-

ciowego), w szczególności w sektorze paliwowo-energetycznym, transporcie kolejowym i łączności, jeżeli stosowane przez nich praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na całym lub znacznej części rynku krajowego. W tych sprawach właściwy jest Prezes Urzędu — Centrala w Warszawie.

§ 4. 1. W sprawach dotyczących koncentracji delegatury są właściwe, jeżeli łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru koncentracji nie przekracza 500 mln euro, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W sprawach dotyczących koncentracji przedsiębiorców wykonujących usługi komunalne, w szczególności wodociągowo-kanalizacyjne, ciepłownicze i transportowe oraz usługi turystyczne, handlowe i telewizji kablowej, delegatury są również właściwe, jeżeli łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji przekracza 500 mln euro.

3. Właściwość delegatury w sprawach dotyczących koncentracji ustala się ze względu na siedzibę przedsiębiorcy:

- 1) powstającego w wyniku połączenia innych przedsiębiorców — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy,
- 2) nad którym (nad którego całością lub częścią) będzie przejmowana kontrola — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy,
- 3) wspólnie tworzonego przez innych przedsiębiorców — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy,
- 4) którego akcje lub udziały mają zostać objęte lub nabyte — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 ustawy,
- 5) w którego organie ma objąć funkcję osoba pełniąca ją już w organie innego przedsiębiorcy — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy,
- 6) z którego akcji lub udziałów ma być rozpoczęte wykonywanie praw — w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 3 ustawy.

4. Jeżeli w koncentracji uczestniczy przedsiębiorca, którego siedziba znajduje się za granicą, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę uczestniczącego w koncentracji przedsiębiorcy krajowego. W razie powstania wątpliwości co do właściwości delegatury, delegaturę właściwą wskazuje Prezes Urzędu.

§ 5. Delegatury właściwe w sprawach, o których mowa w § 2—4, właściwe są również do nakładania przewidzianych ustawą kar pieniężnych w tych sprawach oraz do podejmowania czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych.

§ 6. 1. Decyzje i postanowienia wydawane przez dyrektorów delegatur w imieniu Prezesa Urzędu w sprawach, o których mowa w art. 28 ust. 6 ustawy, podpisują dyrektorzy delegatur.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również innych dokumentów wydawanych w toku postępowania oraz dotyczących zastosowania środków egzekucyjnych.

§ 7. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowego rozporządzenia.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 7, poz. 55).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości.

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 i Nr 111, poz. 1195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz. U. Nr 140, poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) w ust. 3 liczbę „16” zastępuje się liczbą „18”,

b) w ust. 5 wyrazy „3 kandydatów” zastępuje się wyrazami „5 kandydatów, w tym co najmniej 3”;

2) w § 6 w ust. 3 w zdaniu pierwszym liczbę „12” zastępuje się liczbą „14” oraz w zdaniu drugim liczbę „9” zastępuje się liczbą „10”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *M. Belka*

174

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie upoważnienia innych organów administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych.

Na podstawie art. 287 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie upoważnienia innych organów administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych (Dz. U. Nr 73, poz. 819) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. 1. Upoważnia się organy Inspekcji Celnej, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 104, poz. 1103 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189 i Nr 123, poz. 1353) do

zatrzymywania, będących przedmiotem wykroczenia skarbowego, towarów, za które nie zostały uregulowane należności publicznoprawne i została wymierzona kara grzywny w drodze mandatu karnego, w zakresie, o którym mowa w art. 241 Kodeksu celnego.

2. Towary, o których mowa w ust. 1, wraz z aktami sprawy, są przekazywane niezwłocznie do właściwego urzędu celnego.”;

2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Organy Inspekcji Celnej wykonują uprawnienie, o którym mowa w § 1a ust. 1, w miejscu zatrzymania towarów, w którym została wymierzona kara grzywny w drodze mandatu karnego.”;